

שני נזירים פרק שמיני נזיר

ס.

עין משפט נר מצוה

יב א ב מיי פיי מהל
מיות הליל:
ב א מיי שם הל"ב ד ה ו
ד ו ע"ש בכ"מ:

- הגהות התוספות
1. ר"ת קשיא לך. 2. ז"ל
 - ללא משום טיר טמא. וכו'.
 - בס"י. ומימית יעלה עד
 - יתחיל למטמ. נמחק. 3. ז"ל
 - זיאל דשמה. 4. ז"ל
 - דמפתר. 5. ז"ל חיות.
 6. ז"ל שלשים ושמאה.
 7. ז"ל ושמא. 8. ז"ל ושמא.
 9. ז"ל לניירות טומאה.
 10. מיצט ואחד נמחק.
 11. ז"ל ושמא. 12. ז"ל
 13. ז"ל ומוחלט. 14. ז"ל
- יגלה תגלחת שניה.

פ"ה הרא"ש

אמרת. כמו אמר מר: ר"ש
היא דאמר בפ' התערבות
ובפ' בראשית דמיימי
אשם ומתני ומתני בשלמים
ולא חיישי מה על שטמעת
זמן אכילתו ומביא קדשים
לבית הפסול: הו"א חדא
לספק ספרו וחדא לספק
טומאתו. פ"ה חטאת העוף
על תגלחת שניה הו"א לספק
טומאתו ושל תגלחת
שלישית הו"א לספק ימי
טומאתו.

ה"ג תגלחת ראשונה מביא צפרים. לספק מוחלט אחת
שמוטה ואחת משולחת וחסאת העוף לספק נזיר טמא ועולת
בהמה לספק נזיר טהור ועולת העוף ללא איימי כדן נזיר טמא
ק"ל ושמא מספק לא הנריכוהו וכן נרין לומר דשלמים דנזיר
טהור לא הנריכוהו שלל הנריכו

לספק נזיר טהור רק קרבן להטירו
בתגלחת וכדלמרי' גילת על א'
משלשמן יא': ה"ג שניה מביא
חטאת העוף ללא משום דניירות
טומאה² יעלה לו למנין שבעה וציוס
השמיני יתחיל למנות דנזיר טמא
ליכא לספוקי בתגלחת שניה אלא
משום ספק מוחלט ואף עולת בהמה
שמה³ לא היה מוחלט כי אס נזיר
טמא: שלישי מביא חטאת העוף.
דאולי היה טמא ותגלחת של מוחלט
לא יעלה לתגלחת לא לנזיר טהור
ולא לנזיר טמא כדפרישית⁴ בסמוך:
ועולת בהמה. דשמא מוחלט הוא אך
לא טמא: רביעית. לייכא
לספוקי לא צמוחלט עוד ולא בטמא
עוד מביא קרבן טהרה משלם:
אמרת. כמו אמר מר תגלחת
ראשונה מביא צפורין
וחטאת העוף ועולת בהמה ממה
נפשך אי ודאי מזורע הוא ולא טמא
הוא הצפורין לחובתו וחסאת העוף
ספק אולא לקבורה ועולה הו' נדבה:
ולגלחו צדוק שבעה. דהיינו תוך
שלשים לא אפשר דלילמא ללא מוחלט
הוא ורחמנא אמר תער לא יעבור
כו': והא בעי אשם ר' שמעון היא
דאמר מיימי ומתנה. דאמר צפרק
התערובת (ובחס 77 עו.) וצפרק
בתרא דנדה (77 ע.) דאשם נמי

מתנה בשלמים אף כי ממעט זמן אכילתו אי לא מזורע הוא ובודאי
טמא הוא חטאת העוף חובתו צפרים אכרתי ולא הו' חולין בצורה
ועולת בהמה הו' נדבה ואי לא מזורע הוא הו' אולא שצרי
אכרתי קא מתעבדי וחסאת העוף לקבורה אולא ועולת בהמה
היא חובתו: תגלחת שניה ושלישי מביא חטאת העוף וצפרים חיים⁵ בצביל מוחלט
לא כרין דהא עבד מאי איכא למימר דילמא ודאי מוחלט היה חדא
לספק [ספרין] וחדא לספק טומאתו תגלחת רביעית מביא קרבן
טהרה ומתנה: **ספק טמא ומוחלט ודאי אובל** בקדשים **אחר**
שבמה ימים. כלומר ציוס השמיני ולאחר לאו דוקא שיוס ראשון
לניירותו מגלה לחלוטו ויש צמחן להאלו שבעת ימים וציוס [השביעי]
יגלה וציוס השמיני יציא קרבנות מזורע ובו ציוס מוחלט לאכול
בקדשים ועמה אס היה טמא ודאי יספור ז' ויהא שלישי ח' ויגלה בזו'
אבל עתה שהוא ספק דילמא לאו טמא הוא אלא טהור מוחלט ולכן
לגלחו בתוך שלשים אי אפשר דילמא לאו טמא הוא ורחמנא אמר
תער לא יעבור על ראשו עד מלאת ולכן ימנה שלשים ויוס שמיני
עולה לו וציוס שלשים ואחד יגלה כדן כל נזיר שמגלה יוס שלשים
ואחד כדלמרי' צפ' קמא (לעיל 77 ה:) הרי ציוס שלשים⁶ יגלה תגלחת
שלישית דשמי' נזיר טמא הוא והימים הראשונים יפלו ונרין למנות
שלשים יוס עוד וציוס שלשים ואחד יגלה תגלחת נזיר טהור והיינו
דקאמר ושותה יין ומיטמא למתים לאחר ששים ושבעה ימים דהיינו
[יוס] ס"ח זה הכלל אי אפשר לעשות דין נזירות טומאה ולא נזירות
טהרה עד תוס ימי חלוטו ואינו קרוי מחוסר כפורים ליאסר
בקדשים אלא בצביל מוחלט שטומאתו מגופו:

מוחלט ספק טמא ודאי אובל בקדשים **אחר** שאשם
ושבעה ימים ושותה יין ומיטמא למתים **אחר**
שבעים וארבעה ימים. מאחר שאינו ודאי מוחלט לא יגלה
שום תגלחת כי אס לסקו ז' אחר הו'א שלישי ח' ומגלה שביעי
ובשמיני מביא קרבן חטאת העוף⁷ ונזירות⁸ טומאה ואי

אפשר לגלה שנית עד שלשים דשמא אינו מוחלט והשמיני יעלה למנין שלשים ואחד¹⁰ יגלה [שמא]¹¹ מוחלט
הוא והו' להו הנך שני תגלחיות לחלוטו והיינו דקאמר אוכל קדשים לאחר שלשים ח' דהיינו יוס ל"ח וסוף שבעה ימים יגלה
שלישית כדן נזיר טמא ויוס ל"ח יעלה לו למנין ז' וציוס השמיני יתחיל למנות נזירות טהרה¹² (לישנא אחריתא) וציוס שלשים ואחד יגלה
תגלחת נזיר לטהרה והיינו דקאמר ושותה יין ומיטמא לאחר ע"ד דהיינו יוס ע"ה: **טמא ודאי מוחלט**¹³ ודאי **אובל** בקדשים **אחר** ח'
ימים ושותה יין ומיטמא למתים **אחר** ארבעים וארבעה ימים. דמאחר שהוא מוחלט ודאי יוס תחילת נזירותו יגלה וציוס שבעה
יגלה¹⁴ וציוס שמיני יציא קרבנות מזורע ובו ציוס יהא מותר לאכול בקדשים והאי לאחר ח' לאו דוקא אלא ח' עצמו ובצביל שהוא טמא
יספור ז' ז' על יוס שמיני של חלוטו וציוס הו' יגלה וציוס השמיני יציא קרבנות טומאה ויתחיל למנות נזירות טהרה שלשים א על יוס
שמיני וציוס שלשים ואחד יגלה ויציא קרבנות טהרה והיינו דקאמר ושותה יין ומיטמא למתים לאחר מ"ד ימים דהיינו יוס מ"ה:

גב' וסני עלה ומגלה ארבע תגלחיות. נזירות מועטת משלשים
שלשים ונזירות מרובה משנה לשנה: **תגלחת ראשונה**
מביא צפורין. דהיינו ציפרי מזורע שכתוב בהן ולקח למטה שתי
כפרים חיות טהורות: **וחטאת העוף**. דקרבן טומאה דנזיר:

עולת בהמה. דקרבן טהרה
דנזירות: **ממה נפשך אי**
ודאי מזורע הוא ולא טמא. צמת
הילכך הא דקא מיימי ציפורים זו
היא חובתו וחסאת העוף דקרבן
טומאה¹⁵ לנזיר הו' ספק ואולא
לקבורה משום דלילמא לאו טמא
מת הוא ולא חזיא להקריבה ועולה
דקמייתי קרבן נדבה דילמא מזורע
הוא ועדין אינו ראוי לתגלחת טהרה
דנזירות: **ולגלחו** ס' **צדוק שבעה**.
כמשפט של מוחלט שסופר שבעה
ואח"כ מגלה: אי אפשר דילמא
לאו מוחלט. ולא טמא הוא והו'
נזיר טהור ורחמנא אמר תער לא
יעבור על ראשו: ז' ואי לאו

מזורע ודאי הוא ולא טמא מה הוא.
אלא נזיר טהור לציפורין דקמייתי
לא חיישי דלכרתי קא מתעבדי ואי
משום חטאת העוף הא קאזולא
לקבורה ועולת בהמה דקמייתי הו'א
חובתו: **והא קצעי איסויי אשם**.
מזורע בתגלחת שניה ואשם
במזורע ודאי מעכב צבילתו
דקמייתא לן¹⁶ הציב כפרתו אוכל
בקדשים ואילו צבל הני ארבע
תגלחיות אמאי לא תני ליה אשם:
הא מני ר' שמעון היא דאמר מיימי
ומתני. כדלמרי' צפרק בתרא דמסכת
נזירות מביא אשמו ולגו עמו ואומר
אס מזורע הוא זה אשמו וזה לוגו ואס לאו אשם זה יהא שלימי
נדבה ואותו אשם טעון שחיטה בצפון ומתן צבונות הכא נמי מיימי
אשם מזורע ומתני: **תגלחת ז'** ושלישי צפרים חיים אינו צריך.
להציב שכר הציב בתגלחת ראשונה: מאי אית לך למימר
דמיבעיא ליה לאיתויי דילמא מוחלט הוא ולא טמא ותגלחת ראשונה
עלתה לו לימי חלוטו ותגלחת שניה זו היא של ימי ספרו ונרין
להציב קרבן מזורע להכי הוא דאמר דליימי חטאת העוף בתגלחת
שניה ובתגלחת שלישי חזיא לספק חלוטו וחדא לספק טומאה
דנזירות דבתגלחת שניה איכא למימר שמא מוחלט הוא וחסאת
העוף עולה לימי ספרו. וא"ת והא בחטאת בהמה הוא דמיחייב ולא
בחטאת העוף אי לאו דליהו עני ז' לפי עני חטאת בהמה צרה
על הספק ז' לפי שאינה נאכלת מספק והו'א לה חטאת שמתכפרו
בעליה ומיחסר לאיתויי לפי שאין מביאין קדשים לבית הפסול תקון
ז' רבנן שיהא כותב כל נכסיו לאחרים והו' עני ומביא חטאת
העוף הבאה על הספק כדלמרי' צפ' מי שאמר הריני נזיר (לעיל
77 טו.) אע"פ שאינה נאכלת וה"ג תני עלה בתוספתא (פ"ו ה"א)
צברייתא ז' ומפרשינן לה נמי הכי צפרק בתרא דמסכת נדה (77 ע.)
גבי שני מזורעים שנתערבו קרבנותיהם וכו' ואי אמרת דמוחלט
וטמא הוא ופתי תגלחיות הראשונות עולות לו לתגלחת חלוטו
וימי ספרו ויילכך בתגלחת שניה מיבעי ליה לאיתויי חטאת העוף
במקום חטאת בהמה שהיה מחייב להציב ואידך חטאת העוף
דקמייתי בתגלחת שלישי תיהו לספק טומאה ועולת בהמה שצו
ושצו תיהו נדבה ואיכא נמי למימר דלילמא לאו מזורע הו'
אלא נזיר טמא ותגלחת ראשונה עלתה לו לתגלחת טומאה דנזיר
ותגלחת שניה ותגלחת טהרה לכך מביא עולת בהמה
דהו'א חובתו וחסאת העוף צפרק ובתגלחת רביעית מביא
קרבן טהרה ז' חטאת דבהמה ועולה ושלמים ומתני:

אס מזורע הוא זה אשמו וזה לוגו ואס לאו אשם זה יהא שלימי
נדבה ואותו אשם טעון שחיטה בצפון ומתן צבונות הכא נמי מיימי
אשם מזורע ומתני: **תגלחת ז'** ושלישי צפרים חיים אינו צריך.
להציב שכר הציב בתגלחת ראשונה: מאי אית לך למימר
דמיבעיא ליה לאיתויי דילמא מוחלט הוא ולא טמא ותגלחת ראשונה
עלתה לו לימי חלוטו ותגלחת שניה זו היא של ימי ספרו ונרין
להציב קרבן מזורע להכי הוא דאמר דליימי חטאת העוף בתגלחת
שניה ובתגלחת שלישי חזיא לספק חלוטו וחדא לספק טומאה
דנזירות דבתגלחת שניה איכא למימר שמא מוחלט הוא וחסאת
העוף עולה לימי ספרו. וא"ת והא בחטאת בהמה הוא דמיחייב ולא
בחטאת העוף אי לאו דליהו עני ז' לפי עני חטאת בהמה צרה
על הספק ז' לפי שאינה נאכלת מספק והו'א לה חטאת שמתכפרו
בעליה ומיחסר לאיתויי לפי שאין מביאין קדשים לבית הפסול תקון
ז' רבנן שיהא כותב כל נכסיו לאחרים והו' עני ומביא חטאת
העוף הבאה על הספק כדלמרי' צפ' מי שאמר הריני נזיר (לעיל
77 טו.) אע"פ שאינה נאכלת וה"ג תני עלה בתוספתא (פ"ו ה"א)
צברייתא ז' ומפרשינן לה נמי הכי צפרק בתרא דמסכת נדה (77 ע.)
גבי שני מזורעים שנתערבו קרבנותיהם וכו' ואי אמרת דמוחלט
וטמא הוא ופתי תגלחיות הראשונות עולות לו לתגלחת חלוטו
וימי ספרו ויילכך בתגלחת שניה מיבעי ליה לאיתויי חטאת העוף
במקום חטאת בהמה שהיה מחייב להציב ואידך חטאת העוף
דקמייתי בתגלחת שלישי תיהו לספק טומאה ועולת בהמה שצו
ושצו תיהו נדבה ואיכא נמי למימר דלילמא לאו מזורע הו'
אלא נזיר טמא ותגלחת ראשונה עלתה לו לתגלחת טומאה דנזיר
ותגלחת שניה ותגלחת טהרה לכך מביא עולת בהמה
דהו'א חובתו וחסאת העוף צפרק ובתגלחת רביעית מביא
קרבן טהרה ז' חטאת דבהמה ועולה ושלמים ומתני:

[א] (לעיל 77 טו.) תוספתא (פ"ו.)
[ב] ג"ר א"מ סוף. [ג] וצחסי
עו. מנחות קה. נדה ע.
[ד] ויקרא דין. [ה] ג"ר א"מ
בסוף [ו] וכו' צ"ל.
[ז] ונעשה פי"ד מ"ג.
[ח] ש"ך לע"ב. [ט] ג"ר א"מ
כומר טמא. [י] ג"ר א"מ
שלשים יוס. [יא] ג"ר א"מ ח'
עט יוס שמיני. [יב] ג"ר א"מ
יוס עט יוס שמיני.

תורה אור השלם

1. כל ימי נזיר נזיר טהור
לא יעבור על ראשו עד
מלאת הקדש אשר יציר
ל"ך קדש יהיה גדל פריע
שער ראשו: כמבדור ו ה

נוסחת הריב"ן

[א] דקרבן טומאה נזירות
הו' בספק כו' הוא ולא אפשר
להקריבה ועולה דקמייתי
קריבה נדבה: [ב] כביי חזית
בוה"ל ואי לאו מזורע ודאי
הו' אלא טמא ממה הוא הו'א לכן
האי חטאת העוף דקמייתי
זו היא חובתו ולאשם ועולת
העוף לא חיישינן אי לא מיימי
להו כיון דלא מעכבי והאי
דקמייתי צפרים נמי לא
חיישינן דלכרתי קא
מתעבדי: ועולת בהמה
דקמייתי היא חובתו כ"ה ואי
לאו מזורע ודאי הוא כו':
[ג] בתגלחת שניה כו' לימי
ספרו] ליתא בכ"י: [ד] כיון
דלכרתי הו' חטאת העוף
הוא דמימי לפי שאין כו':
[ה] מפני שאינה כו' דהו'א
לה כו': [ו] תקון ליה רבנן כו'
על הספק אע"פ שאינה
השאה ליתא: [ז] ומפרשי לה
צפרק בתרא: [ח] משלם
חטאת כו' ומתנה אס ודאי
נזיר טהור והו'א חטאת העוף
וטמא עולה ראשונה שצביל
תגלחיותיו עולת נדבה וזו
חובה ושאר קרבנותיו ואס:

גליון הש"ס

גב' וחטאת העוף כו'
לקבורה. ע' סוף תמורה
צמתני: